ISSN 2307-5740

Науковий журнал 5.2013

ВІСНИК

Хмельницького національного університету

Економічні науки

Том 1

Scientific journal

HERALD

of Khmelnytskyi national university

Economical sciences, 2013, Issue 5, Part 1

Хмельницький 2013

ВІСНИК

Хмельницького національного університету

Затверджений як фахове видання
Постановою президії ВАК України від 16.12.2009 № 1-05/6
(http://vak.org.ua/docs//prof_journals/journal_list/whole.pdf)
Включено у наукометричну базу " Российский индекс научного цитирования" (РИНЦ)
згідно договору № 212-04/2013 від 22.4.2013 р. – http://elibrary.ru/title_about.asp?id=37652

Засновано в липні 1997 р. ***Виходить 6 разів на рік***

Хмельницький, 2013, № 5, Том 1 (204)

Засновник і видавець: Хмельницький національний університет
(до 2005 р. — Технологічний університет Поділля, м. Хмельницький)

Головний редактор	**Скиба М. Є.,** заслужений працівник народної освіти України, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України, д. т. н., професор, ректор Хмельницького національного університету
Заступник головного редактора	**Параска Г. Б.**, д. т. н., професор, проректор з наукової роботи Хмельницького національного університету
Голова редакційної колегії серії "Економічні науки"	**Войнаренко М. П.**, заслужений діяч науки і техніки України, д. е. н., професор, академік АЕНУ, МАІ, УАЕК, проректор з науково-педагогічної роботи Хмельницького національного університету
Відповідальний секретар	**Гуляєва В. О.,** завідувач відділом інтелектуальної власності Хмельницького національного університету

Ч л е н и р е д к о л е г і ї

Економічні науки

д. е. н. Асаул А. М., д. е. н. Благун І. С., д. е. н. Бельтюков Є. А., к. е. н. Бондаренко М. І., д. е. н. Ведерніков М. Д., д. е. н. Геєць В. М., к. т. н. Григорук П. М., д. е. н. Завгородня Т. П., к. т. н. Йохна М. А., к. е. н. Ковальчук С. В., д. е. н. Козак В. Є., д. е. н. Кругляк Б. С., д. е. н. Кулинич О. І., д. е. н. Лук'янова В. В., к. е. н. Любохинець Л. С., д. е. н. Мікула Н. А., д. е. н. Микитенко В. В., к. е. н. Михайловська І. М., д. е. н. Нижник В. М., д. е. н. Орлов О. О., д. е. н. Стадник В. В., к. е. н. Тюріна Н. М., к. е. н. Хмелевська А. В., д. е. н. Хрущ Н. А.

Відповідальні за випуск д. е. н., проф. Нижник В.М., к .е. н. Ніколайчук М.В.
Технічний редактор к. т. н. Горященко К. Л.
Редактор-коректор Броженко В. О.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Хмельницького національного університету, протокол № 11 від 28.08.2013

Адреса редакції: **Україна, 29016, м. Хмельницький, вул. Інститутська, 11, Хмельницький національний університет редакція журналу "Вісник Хмельницького національного університету"**

☎ (03822) 2-51-08

e-mail: visnyk_khnu@rambler.ru

web: http://library.tup.km.ua/visnyk_tup.htm
http://visniktup.narod.ru
http://vestnik.ho.com.ua

Зареєстровано Міністерством України у справах преси та інформації.
Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 9721 від 29 березня 2005 року (перереєстрація)

© Хмельницький національний університет, 2013
© Редакція журналу "Вісник Хмельницького національного університету", 2013

Т.Т. НИЖНИК
ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ В СИСТЕМІ МИТНО-ТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ 140

М.І. ЮДІНА
МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ 143

О.В. СУСІДЕНКО
СУЧАСНА ПАРАДИГМА ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА 146

М.В. ІВАНОВ
АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ РИНКОВИХ РЕФОРМ 151

КОНКУРЕНТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: МЕТОДИ ТА МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ

Л.М. ПОТЬОМКІН
МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА 155

М.М. ШЕВЧЕНКО, М.В. ЗОСЬ-КІОР, Я.В. ДУБИЦЬКИЙ
ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА ШЛЯХОМ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ЯКОСТІ 159

І.В. НИЖНИК
СТРУКТУРА ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ У ФОРМУВАННІ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІДПРИЄМСТВА 162

А.В. САВІЦЬКИЙ
ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В СИСТЕМІ ВПЛИВУ ЗОВНІШНІХ ТА ВНУТРІШНІХ ФАКТОРІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ 166

О.Я. САВКО
ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ 169

А.О. ЛЕВИЦЬКА
СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА: АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ ПІДХОДІВ 173

Н.В. ВАЛЬКОВА
ІНФОРМАЦІЙНА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В ІНТЕРНЕТ-СЕРЕДОВИЩІ ТА ЇЇ СКЛАДОВІ 179

В.В. ЗАВАЛЬНЮК
ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ 182

Н.П. БАЗАЛІЙСЬКА
УЗАГАЛЬНЮЮЧІ ПОКАЗНИКИ ОЦІНЮВАННЯ ТРУДОВОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКА ВИРОБНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ 185

В.В. ШАРКО, А.В. ГОЛОВАЩЕНКО
ФОРМУВАННЯ ТОВАРНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ 191

Б.В. ГРЕЧАНИК, Л.Д. МЕЛЬНИЧЕНКО, Ю.В. БУЙ
СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ ТА ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ 198

МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Н.А. ХРУЩ, О.С. КОРПАН
РОЗРОБКА ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ В СИСТЕМІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ 203

Д.М. ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ
РОЗРОБКА ПРИНЦИПОВИХ ОСНОВ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ КРИТЕРІЇВ ОЦІНКИ ЕЛЕМЕНТІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ 207

Ю.М. ЛЕЛЮК
ЗМІНИ В МЕХАНІЗМІ ЦИКЛОУТВОРЕННЯ ТА В АНТИЦИКЛІЧНІЙ ПОЛІТИЦІ В КОНТЕКСТІ ПОЄДНАННЯ РІЗНИХ РІВНІВ АНАЛІЗУ 210

В.С. НІЦЕНКО
АГРОЕКОЛОГІЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ВЕРТИКАЛЬНО-ІНТЕГРОВАНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ 215

за вчасного реагування на його зміни. Таким чином за здійснення аналізу конкурентоспроможності підприємства в інтернет-середовищі, підприємство отримує інформацію, яка дозволить йому зміцнити свої конкурентні позиції, вчасно відреагувати на зміни ринкових тенденцій.

Інформація поступає в інтернет-середовище на ресурси зацікавлених в її поширенні фізичних та юридичних осіб, користувачі інформації здійснюють запит у пошуковій системі, яка, в свою чергу, здійснює доставку цієї інформації враховуючи її релевантність та якість, можливість підписок на новини, дозволяє отримувати інформацію вчасно. Таким чином, пошукові системи виступають інструментом логістичної системи просування інформації користувачам, в свою чергу, користувачі мають формувати запити таким чином, щоб отримати інформацію саме ту, яка потрібна. Під час здійснення пошуку інформації користувач стикається з проблемою великої кількості зайвої, непотрібної інформації, отже організація пошуку та ефективного просування інформації потребує подальшого дослідження та удосконалення.

Література

1. Валькова Н.В. Эволюция логистики в контексте изменения конкурентных преимуществ // Актуальные проблемы и перспективы развития экономики в условиях модернизации : материалы VIII Международной научно-практической конференции / Н.В. Валькова ; Под общей редакцией М.И. Абрамовой. – Саратов: ИЦ "Наука", 2013. – С. 225–230.

2. Юдін О.М. Системи електронної комерції: створення, просунення і розвиток : монографія / О. М. Юдін, М. В. Макарова, Р. М. Лавренюк. – Полтава : РВВ ПУЕТ, 2011. – 201 с.

References

1. Valkova N.V. E'voliutsyia logistiki v kontekste izmenenia konkurentnykh preimushchestv // Aktualnyje problemy i perspektivy razvitia e'konomiki v usloviax modernizatsyi : materialy VIII Mezhdunarodnoj nauchno-prakticheskoj konferentsii / Pod obshchej redaktsiej M.Y. Abramovoj. – Saratov: YTs "Nauka", 2013. - S.225-230.

2. Yudin O.M., Systemy elektronnoi komertsii: stvorennia, prosunennia i rozvytok : monohrafiia / O. M. Yudin, M. V. Makarova, R. M. Lavreniuk. – Poltava: RVV PUET, 2011. – 201 s.

Рецензія/Peer review : 1.7.2013 р. Надрукована/Printed :28.8.2013 р.

УДК 330.356

В.В. ЗАВАЛЬНЮК
Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

У статті представлений авторський підхід до формування принципів управління інноваційною діяльністю. Виділені стратегічні і тактичні принципи управління інноваційними системами, встановлені їх взаємозв'язки. Представлені принципи стратегічного і тактичного управління інноваційною діяльністю рекомендуються до використання інноваційною системою будь-якого рівня. Їх взаємозалежність визначається комплексністю умов і чинників інноваційної діяльності, складністю інноваційної системи, наявністю міжфункціональних проблем, невизначеністю результатів інноваційних процесів.

Ключові слова: інноваційна діяльність, принципи інноваційного управління, інноваційна система, стратегічні принципи, тактичні принципи.

V. ZAVALNIUK
Vinnytsia Institute of Trade and Economics of Kyiv National University of Trade and Economics

PRINCIPLES OF MANAGEMENT INNOVATIVE ACTIVITY

In the article author approach is presented to forming of principles of management innovative activity. Strategic and tactical principles of management the innovative systems are selected. The presented principles of strategic and tactical management innovative activity are recommended to the use of any level the innovative system. Their interdependence is determined the complexity of terms and factors of innovative activity, complication of the innovative system, presence of problems, vagueness of results of innovative processes. For innovative activity an important value has a strategic and tactical management, as allow to reduce the risk of acceptance of wrong administrative decision, effectively to use present resources, expressly to define innovative procedures and attain the put aims.

Keywords: innovative activity, principles of innovative management, innovative system, strategic principles, tactical principles.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Формування і розвиток інноваційних систем проходить в мінливому інноваційному середовищі, яке є джерелом інноваційних ідей, розробки інноваційних проектів, пошуку і застосування джерел фінансування інновацій, аналізу ефективності проектів та інших процесів, які об'єднують поняття інноваційної діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематиці управління інноваційною діяльністю приділено велику увагу і зарубіжними і вітчизняними вченими. На сьогоднішній день існує значна кількість робіт присвячених різним аспектам управління такою діяльністю. У їхньому числі роботи таких вчених, як Амоша О., Ансофф І., Бланк І., Гальчинський А., Голубенко А., Ковальов В., Норкотт Д., Овчаренко Т., Пригожин А., Райс Т., Рогожин П., Рудь Н., Румянцева З., Соломатін Н. та інших, які досліджують принципи інноваційних процесів.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. У ряді раніше досліджених робіт відсутні підходи до побудови цілісної системи управління підприємствами в умовах здійснення ними інноваційної діяльності.

Численні дослідження вказують на важливість ефективного управління інноваційним проектом на всіх його стадіях застосування унікальних організаційних форм інноваційного менеджменту, що найбільш відповідають умовам і характеру підприємства. Недостатня методична розробленість питань дослідження управління інноваційною діяльністю підприємства, їх принципів, їх практична значущість для вітчизняних підприємств й зумовили вибір напрямку дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета нашого дослідження – проаналізувати існуючі підходи до процесу управління інноваційною діяльністю підприємства та запропонувати низку заходів з підвищення його ефективності. Досягнення поставленої мети зумовило необхідність вирішення таких задач: охарактеризувати проблеми управління інноваційною діяльністю підприємств; уточнити сутність поняття «управління інноваційною діяльністю підприємства»; окреслити принципи управління інноваційною діяльністю підприємства; запропонувати складові економічного механізму управління інноваційною діяльністю підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інноваційна діяльність являє собою стратегічний вид економічної діяльності, пов'язаний з генерацією ідей, проведенням наукових досліджень, застосуванням об'єктів інтелектуальної власності, розробкою і освоєнням нових продуктів (технологій, організаційних рішень), їх виробництвом для подальшого комерційного використання і просування на нові внутрішні чи зовнішні ринки товарів з метою підвищення ефективності функціонування та забезпечення розвитку економічної системи.

При здійсненні інноваційної діяльності необхідно виділяти особливості менеджменту інноваційних процесів у залежності від тимчасового чинника. Для цілей цього дослідження пропонується розглянути не тільки стратегічні аспекти управління інноваціями, а й тактичні аспекти реалізації інноваційних рішень. Це пов'язано з їх залежністю один від одного, а також з тим, наскільки ефективно може бути реалізована розроблена стратегія на основі тактичних заходів [1].

Стратегія і тактика стосовно до певної сфери діяльності є важливими складовими управлінського процесу, оскільки дозволяють чітко визначити цілі і завдання на різні періоди часу, провести планування діяльності, виділити учасників і розподілити між ними роботи, визначити показники параметрів, які повинні бути досягнуті. Для інноваційної діяльності стратегічне і тактичне управління має важливе значення, оскільки дозволяють знизити ризик прийняття неправильного управлінського рішення, ефективно використовувати наявні ресурси, чітко визначити інноваційні процедури і досягти поставлених цілей на основі знань про потреби в новій продукції, платоспроможності споживачів, наявності і поведінці конкурентів.

Незважаючи на відмінності, стратегія і тактика мають спільні риси, які застосовані при управлінні інноваційною діяльністю, а саме:

1) визначення мети та способів її досягнення;
2) чіткість у формулюванні управлінських рішень;
3) ієрархічність управління;
4) розподіл повноважень і відповідності з управлінських дій;
5) наявність злагодженої системи управління зі зворотним зв'язком;
6) скоординованість дій всіх підрозділів, що у реалізації управлінських рішень;
7) націленість на певний ефект;
8) контроль і координація реалізації стратегічних і тактичних рішень [2].

Стратегічне управління інноваційною діяльністю припускає особливий вид науково-практичної діяльності по цілеспрямованому впливу на процес вироблення інноваційних ідей та рішень, розробку і реалізацію інновацій на основі поєднання функцій планування, організації, мотивації і контролю з метою довгострокового розвитку економічної системи. Воно включає визначення цілей інноваційної діяльність, вибір напрямів її розвитку та їх обґрунтування, виділення можливостей і загроз їх реалізації, постановку інноваційної стратегії та її зв'язок з іншими функціональними стратегіями. При цьому необхідно відзначити провідну роль інноваційної стратегії, оскільки вона визначає перспективи розвитку самої системи.

Принципи стратегічного управління інноваційною діяльністю розроблені на основі загальних принципів стратегічного управління та характеризуються орієнтацією на довгострокову перспективу, урахуванням впливу зовнішнього середовища, елементами прогнозування інноваційної діяльності, а також суб'єктивністю і підвищеним ризиком. До даних принципів належать комплексність, безперервність, централізованість, ризиковість, варіативність, прогнозованість (табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика принципів стратегічного управління інноваційною діяльністю

Принцип	Коротка характеристика	Можливість використання принципу з врахуванням нанопідходу
1	2	3
1. Комплексність	Стратегічне управління ІД є частиною загальної стратегії організації і одночасно включає безліч аспектів ІД, які розглядає в комплексі	Даний принцип дозволяє представити роботу інноваційної системи в цілому, в сукупності її елементів
2. Неперервність	Стратегічне управління інноваціями повинне проводитися постійно, відстежувати зміни зовнішнього середовища і внутрішніх чинників, вносити необхідні корективи	Необхідний для відстеження руху інформаційних, матеріальних і фінансових потоків ІС, інноваційних імпульсів
3. Централізованість	Розробка стратегічних аспектів ІД проводиться на вищому рівні управління, вони мають бути єдині і відповідати загальній стратегії економічної системи	Є протилежним автономності ухвалення інноваційних рішень елементами ІС, проте дозволяє об'єднати різні цілі ІД

Продовження табл. 1

1	2	3
4. Ризиковість	На стратегічному рівні ризики ІД досить високі, оскільки існує безліч інноваційних альтернатив, рішення приймаються узагальнено і на тривалий період	При дії інноваційних елементів «знизу-вгору» ризик ухвалення нераціонального рішення зростає
5. Варіативність	Існує безліч варіантів розробки і ухвалення стратегічних інноваційних рішень, і стратегічне управління ІД повинне їх враховувати для пошуку оптимального шляху розвитку ІС	Виявляється при формуванні елементами ІС інноваційних структур, формуванні нових функцій і властивостей
6. Прогнозованість	Довгостроковий характер стратегічного управління ІД вимагає побудови прогнозів функціонування і розвитку ІС	Необхідні реальні і точні прогнози для пошуку потрібних ІС

Принципи тактичного управління інноваційною діяльністю формуються на середньострокову, а іноді і на короткострокову перспективу, орієнтовані на підвищену точність, інформаційну забезпеченість. Вони повинні відповідати стратегічним принципам, конкретизувати їх і бути засобом їх реалізації при проведенні інноваційних рішень. Принципи тактичного управління інноваційною діяльністю відрізняються від стратегічних, однак тісно з ними пов'язані і є, з одного боку, їх наслідком, а з іншого – причиною, оскільки високий рівень самостійності інноваційних елементів дозволяє більшість поточних питань вирішувати в оперативному порядку. До тактичних принципів належать цілеспрямованість, узгодженість, активність, точність, гнучкість, деталізованість (табл. 2).

Виділяємо загальні принципи стратегічного і тактичного управління інноваційною діяльністю, а саме: самовиробництво, безперервність, моделювання, венчурність, альтернативність, обґрунтованість, прогнозованість.

Основним і найбільш значимим принципом стратегічного управління є самовиробництво інноваційної системи, оскільки об'єднує існуючі підходи до функціонування інноваційної системи і запропонований автором нанопідхід до управління. Він робить прямий вплив на інноваційну діяльність, відображає властивості інноваційних елементів до самоорганізації і сприяє сталому зростанню і розвитку системи.

Таблиця 2.

Характеристика принципів тактичного управління інноваційною діяльністю

Принцип	Коротка характеристика	Можливість використання принципу з врахуванням нанопідходу
1. Цілеспрямованість	Тактичне управління ІД будується на основі розробленої стратегії, і повинно відповідати генеральній меті ІС. Крім того, в середньо- і короткостроковому періодах можна уточнити цілі і виробити ефективні методи їх досягнення	Цілеспрямованість характерна для інноваційних елементів, які чітко виконують свої функції і взаємодіють з іншими елементами ІС
2. Узгодженість	Дії з тактичного управління мають взаємопов'язати із стратегічними і бути погодженими між собою. Тактичне управління передбачає зв’язок окремих робіт і вирішення міжфункціональних проблем ІД	Властивості самоорганізації, самовідтворення і саморозвитку виявляються при погоджених діях інноваційних елементів
3. Активність	Ефективність реалізації інноваційних рішень залежить від активності кожного інноваційного елементу, що бере участь у формуванні і реалізації бізнес-процесів	Необхідна для формування інноваційної системи з різних за характером, властивостями і цілями інноваційних елементів
4. Точність	Проведення тактичних рішень вимагає чіткого виконання всіх функцій, проведення необхідних робіт і процесів, досягнення певного рівня показників, дотримання розроблених планів	Повністю відповідає властивості інноваційних елементів працювати з необхідною точністю і без погрішностей
5. Гнучкість	Необхідна на тактичному рівні, оскільки часто виникають відхилення від планів і процедур, на які потрібно швидко реагувати для коректування інноваційного процесу	Відповідає властивості інноваційних елементів діяти гнучко, швидко реагувати на зміни, і використовувати нову інформацію
6. Деталізованість	Передбачає конкретизацію всіх процесів ІД, постійне уточнення функцій і завдань інноваційних елементів, що дозволяє скоротити інноваційний ризик на всіх стадіях реалізації бізнес-процесів	Уточнення процедур ІД дозволяє отримати локальний і загальний наноефект і сприяє розвитку самоорганізації ІС

Принцип безперервності характеризує роботу будь-якої системи, а для інноваційної системи він набуває істотного значення, визначає її особливості для постійного вдосконалення, взаємоузгодження етапів інноваційної діяльності, підвищення його ефективності.

Моделювання передбачає створення набору моделей інноваційних процесів для їх порівняння і порівнянності для підкріплення альтернативності вибору на кожному етапі розробки та реалізації інноваційних бізнес-процесів з урахуванням їх змінності в часі і просторі. Даний принцип дозволяє застосувати точні методи дослідження та управління, розширити застосування інформаційних технологій.

Важливим принципом є венчурність інноваційної системи, яка визначається принципом альтернативності і пов'язана з безперервністю розвитку. Остання, у свою чергу, пов'язана з прогнозованістю інноваційних процесів у системі [3]. Венчурність означає ризиковість інноваційної діяльності і характеризує ключову умову інноваційного розвитку – підвищений рівень невизначеності та особливості її управління в інноваційній системі. При розробці стратегії і тактики інноваційної діяльності важливо не тільки враховувати ризики, а й активно їх запобігати і скорочувати.

Альтернативність є важливим аспектом інноваційної діяльності, оскільки передбачає розширення меж інноваційної системи, а значить, і її розвиток, на кожному етапі інноваційної діяльності за рахунок виділення нових напрямів досягнення поставлених цілей. Даний принцип служить умовою багатоваріантності інноваційного розвитку, наявності безлічі ресурсів інноваційної системи, різних шляхів застосування інноваційного потенціалу.

Принцип безперервності визначає принцип обґрунтованості. Це означає, що даний принцип виступає одночасно і як умова розвитку інноваційної системи та як підтримуючий її поточне функціонування фактор, а також діє не жорстко і використовується в міру необхідності.

Обґрунтованість інноваційної діяльності передбачає наявність структурованої бази прийняття та реалізації інноваційних рішень і пов'язана з необхідністю високої точності оцінок вихідних положень і прогнозованих результатів інноваційної діяльності [4]. Даний принцип однаково важливий для стратегічного і тактичного управління, причому він дозволяє їх об'єднати через ключові показники інноваційної діяльності.

Принцип моделювання визначає прогнозованість роботи інноваційної системи і служить для зміцнення поточного стану інноваційної системи.

Принцип прогнозованості полягає в необхідності розробки прогнозів розвитку, функціонування і управління інноваційної системи. При цьому може посилитися стан невизначеності очікуваних результатів, яке може запобігти ефективними способами уточнення обґрунтування прогнозів, наприклад комп'ютерним моделюванням ситуацій, або традиційними методами управління ризиками.

Висновки з даного дослідження. Представлені принципи стратегічного і тактичного управління інноваційною діяльністю рекомендуються до використання інноваційною системою будь-якого рівня. Їх взаємозалежність визначається комплексністю умов і чинників інноваційної діяльності, складністю інноваційної системи, невизначеністю результатів інноваційних процесів. В той же час дотримання розглянутих принципів дозволить додати цілісність розробці і реалізації стратегічних і тактичних інноваційних рішень.

Література

1. Анисимов Ю. П. Управление бизнес-процессами выпуска новой продукции : [монография] / Ю. П. Анисимов, Ю. В. Журавлёв, С. В. Шапошникова. – Воронеж : ВГТА, 2011. – 456 с.

2. Инновационная система региона : монография / [Ю. П. Анисимов, С. В. Шапошникова, Т. М. Грязнова, Е. В. Солнцева]. – Воронеж : Научная книга; ВИТЦ, 2010. – 576 с.

3. Клепікова О.В. Інноваційна діяльність на підприємстві як об’єкт управління / О.В. Клепікова // Економіка транспортного комплексу. – 2009. – Вип. 14. – С. 71–76.

4. Цадо Г. Сутність та значення інноваційних процесів в системі регіонального розвитку / Г.В. Цадо // Інноваційна економіка. – 2011. – № 2. – С. 154–157.

References

1. Anysymov Yu. P. Upravlenye byznes-protsessamy vipuska novoi produktsyy: monohrafyia / Yu. P. Anysymov, Yu. V. Zhuravlëv, S. V. Shaposhnykova. – Voronezh: VHTA, 2011. – 456 s.

2. Ynnovatsyonnaia systema rehyona: monohrafyia / Yu. P. Anysymov, S. V. Shaposhnykova, T. M. Hriaznova, E. V. Solntseva. – Voronezh: Nauchnaia knyha; VYTTs, 2010. – 576 s.

3. Klepikova O.V. Innovatsiina diialnist na pidpryiemstvi yak obiekt upravlinnia // Ekonomika transportnoho kompleksu. – 2009. – Vyp. 14. – S. 71-76.

4. Tsado H. Sutnist ta znachennia innovatsiinykh protsesiv v systemi rehionalnoho rozvytku/ H.V.Tsado // Innovatsiina ekonomika. – 2011. - №2. – S.154-157.

Рецензія/Peer review : 4.7.2013 р. Надрукована/Printed :19.8.2013 р.

УДК 331.101.3

Н.П. БАЗАЛІЙСЬКА
Хмельницький національний університет

УЗАГАЛЬНЮЮЧІ ПОКАЗНИКИ ОЦІНЮВАННЯ ТРУДОВОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКА ВИРОБНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Розглянуто особливості оцінювання трудової поведінки працівника виробничої організації. Представлено фактори впливу на трудову поведінку працівника. Визначено узагальнюючі показники оцінювання трудової поведінки працівника виробничої організації.

Ключові слова: трудова поведінка працівника, фактори трудової поведінки, узагальнюючі показники оцінювання трудової поведінки працівника.

За зміст повідомлень редакція відповідальності не несе

Повні вимоги до оформлення рукопису

http://visniktup.narod.ru/rules/

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Хмельницького національного університету, протокол № 11 від 28.08.2013 р.

Підп. до друку 28.08.2013 р. Ум.друк.арк. 33,89 Обл.-вид.арк. 32,24
Формат 30х42/4, папір офсетний. Друк різографією.
Наклад 100, зам. № _____

Тиражування здійснено з оригінал-макету, виготовленого
редакцією журналу "Вісник Хмельницького національного університету"
редакційно-видавничим центром Хмельницького національного університету
29016, м. Хмельницький, вул. Інститутська, 7/1. тел (0382) 72-83-63